

Orfejevo reševanje Evridike

... Orfej se je odpravil v Had, a je do tja hodil cela dva tedna. Moral je prehoditi gozd, pustinjo in tudi zasnježene gore. Ko je prišel že skoraj do vrat v podzemlje, je začutil, da ima težko glavo, zamašen nos in hripav glas ... A se vseeno ni ustavil in je čez nekaj časa prišel v Tartar in s čolnom prečkal Stiks. Ko je izstopil iz čolna, ga je zagnila tema in nekaj ga je tako vzdražilo v nosu, da je moral kihniti. Zvok je prerezal čisto tišino in do njega privabil duše umrlih, ki so ga odvedle do kralja podzemlja Plutona in kraljice Perzefone, ki sta ga z zanimanjem opazovala. "Kaj pa delaš tukaj?" ga je vprašal kralj. In nato je prišel Orfejev trenutek. Odprl je usta in začel peti, a njegova pesem ni bila takšna, kot bi si on sam želel, bila je namreč hripava in grozna nasploh. Vsa bitja v Hadu so si pokrivala ušesa in moledovala, naj neha. Naposled je le utihnil. Ko so vsi prišli k sebi, mu je kraljica dovolila, da dobi Evridiko nazaj, samo da čimprej odideta od tu. Tako sta nato živela srečno do konca svojih dni.

Žan Luka Cvahte